అద్దం

మిసెస్ రాజా సుందరమ్మ చేతిలోని మేగ్జైన్ పేజీలు వూరికే తిరుగుతున్నాయి, కాని ఆమె చూపులు ఏ పేజీమీదా నిలవటం లేదు. పైన తిరిగే పంకా గాలి చల్లదనంగానీ, రేడియోలోంచి వినవస్తోన్న సంగీతం గానీ ఆమె మనస్సును ఆహ్లాదపరచటం లేదు. ఆమె మనస్సు మనస్సులో లేదు. ప్రొద్దుట తాను చూసిన దృశ్యం మీదకే మాటిమాటికి పోతూంది.

ఆ సంఘటన తలుచుకుంటే చాలు తన వళ్ళంతా క్రొత్త ఆవకాయ కారం రాసుకున్నట్లు మండిపోతూంది; మనస్సంతా కోపంతో కుతకుత లాడిపోతూంది....

ఈ అలగా జాతి జనం ఇదివరకులాగా కాదు! మరీ హద్దు మీరిపోయారు! ఎన్నెన్ని టెక్కులు నేర్చారు! ఈమల్లి ముండ మటుకు మల్లిముండ- వేలెడు లేదు గుంట! దీనికెంత పొగరు? ఎంత పొగరు లేందే అలా చేస్తుందా? అసలు నిన్న వుదయమే ఆ దృశ్యం తన కంటపడింది.

ఇంతలో గుమ్మందగ్గర అలికిడి అయింది. తల ఎత్తి చూసింది. ఎదురుగుండా పనిపిల్ల మల్లి నిలబడివుంది. పనులన్నీ పూర్తిచేసి వచ్చింది.

దాన్ని చూడగానే సుందరమ్మకు ఒక క్షుద్ర కీటకాన్ని చూసినంత అసహ్యం వేసింది.

"ఏఁవిటి?" పెళుసుగా అడిగింది.

మల్లి అమాయకంగా జాలిగా, "కూత్తంత పచ్చడేదన్నా పెట్టండమ్మ గోరూ!" అంది.

"పచ్చడిలేదు ఏం లేదు ఫో!" కోపంగా అంది.

మల్లి పాపం చిన్న బుచ్చుకుంది. పోన్లే అనుకుని తన పాత వైరుబుట్ట తీసికొని యింటికి బయలు దేరింది.

ఇతంలో సుందరమ్మకు మెరుపులాగా ఒక ఆలోచన తళుక్కుమంది. మళ్ళీ సావధానంగా అసలు దీనిబుద్ధి కనిపెట్టుదామనుకుంది.

"సరే పెట్టుతా వుండవే!" అని కూర్చున్న కుర్చీలోంచి లేచింది.

హాల్లోంచి వంటింటికేసి వెళ్ళుతూ, "నీ గిన్ని తెచ్చుకో!" అంది.

తను పచ్చడి తెచ్చేలోపల హాల్లో మల్లి ఏం చేస్తుందో కనిబెట్టుదామని సుందరమ్మ కావాలని వంటింట్లో అదీ, ఇదీ సవరిస్తోంది.

ఇంతలో మల్లి హాల్లో వున్న డ్రస్సింగ్ టేబిల్ వయిపుకు తిరిగి ఒక అడుగు ముందుకేసింది.

వంటింటి తలుపు ప్రక్కన నక్కి చూస్తోన్న సుందరమ్మకు గుండెలు దడ దడలాడాయి.

మల్లి ఇంకో అడుగు ముందుకేసి, డ్రస్సింగ్ టేబిల్‌కు వున్న నిలువుటద్దంలో కనిపిస్తోన్న తన ప్రతిబింబాన్ని చూచుకుంటూ పమిట సర్దుకుంటూంది.

అదిగో అదిగో, అద్దంలో ఎలా షోకు చూసుకుంటుందో చూడు! తన అనుమానం నిజమే అయింది! దీని వెధవబుద్ధి తనకు తెలియదూ! ..... నీ మొగం ముండా! నీ అందానికి తోడు అద్దం కావాల్సి వచ్చిందా? ఇది షోమూలు అద్దం కాదే కోతిమొగందానా! రెండువేల రూపాయలు పోసి కొన్న అద్దమే! నా యింట్లో నా డ్రస్సింగ్ టేబిల్ అద్దంలో నీ వెధవ మొగం చూసుకోటానికి నీకెంత ధైర్యమే' - అని మనస్సులో లబలబలాడిపోయింది.

"ఏం చేస్తున్నావే అక్కడ?" అంటూ గబుక్కున హాల్లోకి వచ్చేసింది.

మల్లి వులిక్కిపడి వెనక్కితిరిగింది.

"ఊఁ - నీ గిన్నె పట్టు!" అంది.

పచ్చడికోసం గిన్నె ఎత్తి పట్టుకున్న మల్లి మొ...ం అమాయకంగా వుంది.

గిన్నెలో పచ్చడి పడేస్తూ మల్లి వంక కొరకొరా చూసింది.

అమ్మగారు తనవంక ఎందుకంత కోపంగా చూస్తోన్నారో పాపం మల్లికి అర్థం కాలేదు.

పచ్చడిగిన్నె తన వైరుబుట్టలో సర్దుకొని "వత్తానమ్మగోరూ!" అంది మల్లి.

పోతూపోతూ మళ్ళీ యింకోసారి అద్దంలో చూసుకొని చిన్నగా నవ్వుకుంటూ పోయింది.

అదిచూసి సుందరమ్మకు మళ్ళీవళ్ళు మండిపోయింది. ఈ ముండ చూశావా పోతూ పోతూ మళ్ళీ అద్దం వంక చూస్తోంది? దీన్ని కళ్ళన్నీ ఈ అద్దం మీదే! తను అక్కడే వున్నానన్న భయం కూడా లేదు దీనికి! ముండ ఎంత బరితెగించి పోయింది అనుకుంది.

సుందరమ్మ చేతులు కడుక్కొని డ్రస్సింగ్ టేబిల్ దగ్గరిగా వచ్చింది. స్పాంజ్ సీటుతో వున్న స్టూలు లాక్కొని అద్దం ముందు కూర్చుంది.

రోజ్‌వుడ్ స్టాండ్‌లో బిగించిన బెల్జియమ్ నిలువుటద్దం తళతళ మెరిసిపోతూ, "నా కెవరు సాటి!" అని నడుం మీద చేతులు పెట్టుకొని ఠీవిగా, గర్వంగా నిలబడ్డ యువరాణిలాగా వుంది! డెకోలం టాప్‌తో టేబిలూ, సొరుగులూ దగధగ లాడుతున్నాయ్!

ఆ 'పీస్' మొత్తం క్రొత్త పెళ్ళికూతురులాగా 'నైస్'గా వుంది!

తాను యెన్నాళ్ళగానో పోరగా పోరగా ఈ 'మనిషి' (ఇంటాయన) మొన్ననే కొన్నాడు. రెండువేలు పైచిలుకు అయింది. కొని నాల్గురోజు లయిందో లేదో "అమ్మయ్యా! మనకీ డ్రస్సింగ్ టేబిల్ వుంది!" అని తను గర్వపడే లోపల ఈ "మిడిమేళం" వచ్చిపడింది! ఈ పనిపిల్ల మూలంగా తనకు మన:శ్శాంతి లేకుండాపోయింది! అది అటెళుతూ, ఇటెళుతూ అద్దం వంక చూస్తోంటే తన ప్రాణం గిలగిల్లాడి పోతూంది! పెద్ద "అవమానం" జరిగి పోయినట్లు బాధపడిపోతూంది....

సాయంకాలపు ఎండలోని ఎఱ్ఱదనం విరిగిపోతూంది. పక్షులు యిళ్ళముఖం పట్టాయి.

సుందరమ్మ స్నానం చేసి వచ్చింది. అలమరలోంచి బెనారస్ పట్టుచీర తీసి కట్టుకుంది. అప్పుడు ఆ చీర కట్టాల్సిన 'అకేషన్' కాకపోయినా ఆమెకాచీర మీదకే మనస్సు పోయింది! దొడ్లో పూసిన తెల్ల గులాబీలు కోసుకొని తెచ్చుకుంది.

డ్రస్సింగ్ టేబిలు ముందు కూర్చొని తల దువ్వుకోటానికి జుట్టుముడి విప్పుకుంది. ఆమె దీర్ఘ కేశాలు పెద్ద జలపాతం లాగా భుజాల మీదుగా దూకుతున్నాయి. వెండిపొన్నులు వున్న దువ్వెనతో దువ్వుకుంటూ అద్దంలో తన అందాన్ని చూసుకొని మురిసిపోతూ గర్వంగా దువ్వుకుంది.

ఇంతలో అద్దంలో మల్లి మొగం కనిపించింది. చింపిరి జుట్టు, పీలకొత్తెం, చిరుగుల లంగా, వెలిసిపోయిన పాతవోణీ, పిగిలిపోయిన జాకెట్టు, జిడ్డోడుతున్న నల్లటి దిష్టి మొగం.

ఇది ఎందుకు మళ్ళీ తగలడింది అనుకుంటూ సుందరమ్మ చిరాగ్గా వెనక్కి తిరిగి చూసింది.

గుమ్మంలో ఎవరూ లేరు!

అయితే ఇదంతా తన భ్రమన్నమాట!

మళ్ళీ అద్దం ఎంక మురిపెంగా చూసింది. గర్వంగా తల విసిరేసింది.

బెనారస్ చీరలూ, పట్టుచీరలూ చూసుకోవాల్సిన అద్దం యిది! క్రీంలూ, స్నోలూ, ఫేస్ పౌడర్లూ రాసుకున్న నాజూకు మొగాలూ, అందమైన అజంతా కొప్పులూ, వాల్జడలూ చూసుకోవాల్సిన అద్దం యిది! అంతేగాని చింపిరిజుట్టులూ, జిడ్డుమొగాలూ, కుళ్లు గుడ్డలూ చూసుకునే 'అలగా' అద్దం కాదు ఇది! ఇది 'స్టేటస్' వున్న వాళ్ళు చూసుకోవాల్సిన అద్దంగాని, గుడిశలవాళ్ళూ పనివాళ్లూ చూసే అద్దంకాదు ఇది అనుకుంది.

ఇంత ఖరీదైన, అందమైన అద్దంలో తనలాటి అందగత్తె చూసుకునే అద్దంలో మల్లిలాంటి అలగాముండా, పాచిపని చేసేది తన దిష్టిమొగం చూసుకున్నదన్న వూహ తనకు కంపరమెత్తిస్తోంది-డోకు తెప్పిస్తోంది!

గబగబా లేచి లోపల్నుంచి 'పేనల్ క్లాత్' తీసికొచ్చి దాంతో అద్దాన్ని అంతా శుభ్రంగా తుడిచింది.

అలా తుడవటంతో మనస్సు కాస్త నెమ్మదించింది.

సుందరమ్మ ఇక్కడ డ్రస్సింగ్ టేబిల్ అద్దం ముందు కూర్చుని జుట్టు దువ్వుకుంటున్న సమయానికి అక్కడ మల్లి వాళ్ళ గుడిశముందు కుక్కి నులకమంచంలో, వళ్ళో పాత అద్దం పెంకు పెట్టుకొని కూర్చుంది.

గుడిశ ముందున్న వేపచెట్టు విరగబూసి వయస్సు పడద్రోసుకు వస్తోన్న కన్నెపిల్లలాగా గుత్తంగా వుంది. చెట్టు కొమ్మన కూర్చున్న పిల్లకోకిల కొత్తగా గొంతు సారించుకుంటోంది.

మల్లి కెందుకో మహా చిరాగ్గా వుంది [illegible]

మొగం చూసుకోటానికి యింట్లో సరైన అద్దం లేదు. వున్న అద్దానికి కళాయిపోయి వెలాతెలాబోతూ సరిగ్గా కనిపించటం లేదు.

దువ్వుకోటానికి సరైన దువ్వెన లేదు. వున్న కొమ్ము దువ్వెనకు పళ్ళు వూడిపోయాయి.

తలకు రాసుకుందామంటే యింట్లో నూనెలేదు. వారం రోజులుగా నూనె రాయక తలంతా కంపలాగా వుంది. నూనె తెచ్చుకుంటా డబ్బులియ్యమని తల్లిని అడిగితే "నంజకు సోకులెక్కువయ్యాయే! నీకు గొబ్బిరినూనె తేటానికి. అత్తరినూనెలు తేటానికి. నాకాడ డబ్బులేడున్నాయే గుంటా!" అని తిట్టిపోసింది.

మల్లి పోయినేడే ఈడేరింది. మల్లికి యిప్పుడిప్పుడే పమిట నిలుస్తోంది. ఇప్పుడిప్పుడే రయిక బిగుస్తోంది. వూరికే మాటి మాటికి అద్దంలో చూచుకోవాలని యిప్పుడిప్పుడే అనిపిస్తోంది. జుట్టు దువ్వుకొని సుబ్బరంగా వుండాలనీ, మాటిమాటికీ పమిట సర్దుకోవాలనీ యిప్పుడిప్పుడే అనిపిస్తోంది!

సరిగ్గా మల్లికి అలా అనిపిస్తోన్నప్పుడే సుందరమ్మగారింట్లోకి కొత్త అద్దం వచ్చింది. ఆ అద్దాన్ని చూస్తోంటే మల్లికి మహా సంబరంగా వుంటుంది. కొత్త అద్దం తళతళలాడుతూ ఎంతో బాగుంది. దాంట్లో చూసుకుంటుంటే తన బొమ్మ తనకే వింతగా, గమ్మత్తుగా, సరదాగా వుంది. ఎంతసేపు చూసుకున్నా, ఎన్నిసార్లు చూసుకున్నా ఇంకా ఇంకా చూసుకోవాలనే అనిపిస్తూంది.

మర్నాడు వుదయం మల్లి మామూలుగా పనికి వచ్చింది. కాని మామూలు చింపిరి అవతారంతో రాలేదు. ప్రక్క గుడిశ సిద్దమ్మ దగ్గర "కూత్తంత గొబ్బిరినూనె" బదులు తీసుకొని, తలకు రాసుకొని జడేసుకొని, మేరమ్మగారింట్లో గన్నేరుపూలు కోసుకొని జడలో పెట్టుకొని మరీ వచ్చింది.

వచ్చిన దగ్గర్నుంచి దాని చూపులన్నీ డ్రస్సింగ్ టేబిల్ అద్దం మీదే వున్నాయి!

వంటింటి 'మోరీ'లోని అంట్లు బయట పంపు దగ్గరకు తీసుకెళ్లి తోమి తీసుకు రావాలన్నా, వాకిలి ముందు చిమ్మి 'ముగ్గు కర్ర' వెయ్యాలన్నా ఆ హాల్లోంచి ఆ డ్రస్సింగ్ టేబిలు అద్దం ముందునుంచే వెళ్ళాలి! అటు వెళ్ళేటప్పుడూ, ఇటు వచ్చేటప్పుడూ మల్లి దృష్టి అంతా ఆ అద్దం మీదే! నూనె రాసుకొని వేసుకున్న జడనూ, జడలో పెట్టుకున్న గన్నేరు పూలను అద్దంలో చూసుకుంటూ తెగ సంబరపడి పోతూంది! మురిసిపోతూంది!

పాపం ఆ సంబరం ఎంతోసేపు నిలవలేదు!

మల్లి చేష్టలను బెడ్రూం కిటికీలోంచి కనిపెడుతూన్న సుందరమ్మ బర్రున బయటికి వచ్చేసింది. మల్లిమీద వూరికే అజమాయిషీ చేస్తూ దాని వెనకాలే తిరగసాగింది.

రోజూ ఎనిమిది గంటలు దాటినా పడగ్గదిలోంచి బయటకిరాని అమ్మగారు యివ్వాళ యింత ప్రొద్దున్నే యెందుకు లేచారో తన వెనకాతలే పడి ఎందుకు తిరుగుతున్నారో పాపం మల్లికి అర్థం కాలేదు. అంతకు ముందు తన పనితనాన్ని మెచ్చుకున్న అమ్మగారు యివ్వాళ ఎందుకని తనుచేస్తోన్న ప్రతిపనికీ వంకలు పెడుతున్నారో, అయినదానికీ కానిదానికి వూరికే ఎందుకు సాధిస్తున్నారో కూడా మల్లికి అర్థం కాలేదు.

అన్యమనస్కంగానే అన్ని పన్లు పూర్తిచేసి ఆ రోజు పనిలోని ఆఖరి అంశంగా యిల్లు వూడ్చే కార్యక్రమంలోకి దిగింది.

చీపిరికట్ట తీసికొని హాల్లోకి వచ్చింది. ఎదురుగుండా అద్దంలో తన ప్రతిబింబం కనిపించింది. దాని చేతిలో కూడా చీపిరి కట్ట వుంది. చీపిరికట్టను ఈ చేతిలోంచి ఆ చేతిలోకి మార్చుకుంది. అద్దంలోని బొమ్మ కూడా మార్చుకుంది. ఆ బొమ్మను చూస్తూ నాలిక బయటపెట్టి కొంటెగా ఎక్కిరించింది. అదీ ఎక్కిరించింది.

ఇదంతా మల్లికి గమ్మత్తుగా వుంది! ఇలా అద్దంలోని బొమ్మతో ఆటలు ఆడుకుంటూ ప్రొద్దుట్నుంచి అమ్మగారు తిట్టిన తిట్లూ, సాదింపులూ మర్చిపోయింది. మల్లి మనస్సు విరగబూసిన మల్లి పందిరే అయింది!

పమిటను బిగుతుగా నడుంచుట్టూ చుట్టుకొని హాలు వూడవటానికి సంసిద్ధమవుతుండగా సుందరమ్మ ఎక్కడ్నుంచి వచ్చిందో బర్రున వచ్చి మల్లి చేతిలోని చీపిరికట్ట లాక్కుంది.

"ఈ హాలు నేను వూడుస్తాలేగాని, నీవు మిగతా గదులు వూడువ్వు!" అంది.

మల్లి మనస్సనే మల్లిపందిరి కర్రలన్నీ లాగేసినట్లు నేల కొరిగింది!

అమ్మగారు హాలు వూడవటం ఏంటి? మల్లికి అమ్మగారి ఆంతర్యం అర్ధంగాక బిక్కమొగం వేసుకొని చూస్తూ అక్కడే నిలబడిపోయింది.

"ఆలా చూస్తావేం? వెళ్ళు!" అని సుందరమ్మ గద్దించింది.

నేలకొరిగిన మల్లిపందిరిని పొగరు బోతు గొడ్డు కాళ్ళతో తొక్కేసింది!

మల్లి హాల్లోంచి మెల్లగా ప్రక్కగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. అద్దంలోని బొమ్మ జాలిగా, బేలగా ప్రక్కకు తప్పుకుంది.

సుందరమ్మ హాలు వూడవటానికి సిద్ధమయింది.

హాలు ఒకప్రక్క వూడ్చేసరికి సుందరమ్మ పని అయిపోయింది! కళ్ళు తిరిగినంత పనయింది.

'ఇంత వుందేంటి మాయదారి హాలూ!' అని ఆ హాలును తిట్టుకుంది.

హాలు పూర్తిగా వూడ్చేసరికి సుందరమ్మకు ముచ్చెమట్లు పోసి ఆయాసం వచ్చింది.

ఫ్యాన్ వేసుకొని కుర్చీలో కూలబడి ఆపసోపాలు పడుతూ, "ఎంత కష్టమొచ్చి పడిందిరా భగవంతుడా!" అని వాపోయింది. ఈ మల్లిగుంట తన ప్రాణానికి ఎక్కడ తగలడిందో అని గింజుకుంది.

అప్పుడామెకు వాళ్ళ పాత పనిమనిషి ఆండాళ్ళు గుర్తుకొచ్చింది. ఈ మల్లికి ముందు ఆండాళ్ళే చేస్తుండేది. ఆండాళ్ళుకు ఇద్దరు పిల్లలు కూడా వున్నారు. వున్నవాళ్ళు చాలరన్నట్లు మళ్ళీ మూడోసారి నీళ్ళు పోసుకుంది. నెలలు వచ్చేదాకా అదే పని చేసింది. కనటానికి పోతూ ఈ మల్లిని అప్పజెప్పి పోయింది. ఆ ఆండాళ్ళూ అయితే తనకిప్పుడు ఈ చావు వుండేది కాదు. దానికి ఈ టెక్కులు, కులకటాలూ లేవు. సరిగ్గా తను డ్రస్సింగ్ టేబుల్ కొనుక్కునే ముందే ఈ ఆండాళ్ళుకు కడుపు రావాలా? వున్న పిల్లలు చాలక్కా - మళ్ళీ దీనికిప్పుడు పిల్లలెందుకో అని దాన్ని తిట్టుకుంది...... సరే. దాని ఏడుపేదో అది ఏడ్చింది! ఆ పెట్టేదేదో ఈ "కులుకుడు" గుంటను కాకుండా ఏ ముసలిదాన్నో పెట్టకూడదూ? తనకీ మానసిక చిత్రవధ తప్పేది గదా?

పోనీ దీన్ని మాన్పించేద్దామంటే అనుకున్నప్పుడల్లా పనిమనుషులు అంత తేలిగ్గా దొరికిచావరు! ఈ మల్లి గంటకు అద్దంలో షోకులు చూసుకునే ఈ మాయరోగం తప్పిస్తే పని చక్కగా, నైనంగా చేస్తుంది.

ఇంకారోజు సుందరమ్మకు ఏ పనీచేయబుద్ధి కాలేదు. అన్నం సరిగ్గా సహించలేదు. రేడియో వినాలనిపించలేదు. నవల్సు మీదకు మనస్సు పోలేదు. ఫోన్లో (ఆఫీసు వాళ్ళు పెట్టించింది) స్నేహితురాళ్ళతో మాట్లాడి ఆపూట వాళ్ళేం కూరలు చేసుకున్నారో కనుక్కోవాలనిపించలేదు. మహిళామండలికి వెళ్ళాలనిపించలేదు.

ఆమె ఆలోచనలన్నీ ఈ మల్లి మీదా తన డ్రస్సింగ్ టేబిల్‌మీదే! అంత డబ్బుపోసి కొన్న తన వస్తువును ఒక 'పనిముండ' వాడటం ఆమె సహించలేకపోతూంది.

సాయంత్రం భర్త యింటికిరాగానే పనిపిల్ల చేస్తోన్న ఈ అఘాయిత్యాన్ని గురించి చిలవలు పలవలుగా వర్ణించి చెప్తుతూ తన మనస్సులోని బాధను వెళ్ళబోసుకుంది.

ఆయనగారు అంతా విన్ని కొన్ని లీగల్ పాయింట్లు తీశాడు. (అసలికే ఆయన లీగల్ ఎడ్వయిజర్!)

"మల్లి డ్రస్సింగ్ టేబిల్ ద్గగరి సా వెళ్ళిందా?"

"లేదు."

"దాన్ని చేత్తో తాకిందా?"

"లేదు."

"అంటే ఇటొచ్చి, అటొచ్చి, ఇటుపోతూ, అటుపోతూ అద్దం వయిపు చూస్తోంది- అందులో కనిపిస్తోన్న తన ప్రతిబింబాన్ని చూచుకుంటూంది. అంతేగా?" అన్నాడు.

సుందరమ్మ వుషారుగా, "అవునవును, కరక్టుగా మీరు చెప్పినట్లే చేస్తోంది..." అంది. అందుకే దాన్ని ఏమీ అనలేకపోతూంది; ఇలా కక్కలేక, మింగలేక చస్తోంది.

ఆయన నవ్వేస్తూ, "పోనే చూసుకోనీవోయ్! నీదేం పోయింది? పాపం, పిల్లది సరదాపడుతోంది. లెట్ హర్ హేవ్ దట్ లిటిల్ ఎన్జాయ్‌మెంట్?" అన్నాడు.

తనదేం పోయిందా? తన 'స్టేటస్' పోయింది! మన స్టేటస్‌ను ఎలా కాపాడుకోవాలో తెలియని మనిషి! తన బాధ యింకెలా చెప్పితే ఈయనకు అర్థం అవుతుంది? ఈ మగవాళ్ళెప్పుడూ యింతే అని విసుక్కుంది.

భర్తతో తర్కించకుండా ఆ విషయాన్ని అంతటితో వదిలేసింది.

ఆ విషయం మాత్రం ఆమెను అంత తేలిగ్గా వదల్లేదు. రాత్రి కలలో కూడా అదే! మల్లి తమ డ్రస్సింగ్‌టేబిల్ ముందు కూర్చొని, అద్దంలో చూసుకుంటూ, తను వాడే స్నోలూ, క్రీంలూ, ఫేస్ పౌడర్లూ పూసుకుంటున్నట్లూ, మల్లి స్థానంలో తాను అంట్లు తోముతున్నట్లూ కనిపించింది. ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చుంది. ఒక భయంకరమైన పీడకల కన్నట్లు తెగ కంగారుపడిపోయింది!

మళ్ళీ నిద్రపట్టలేదు.

* * *

ఆ రోజు అట్లతద్ది పండుగ.

మల్లి మామూలుకంటే ప్రొద్దున్నేలేచింది. వీధి కుళాయి దగ్గర్నుంచి నీళ్ళు పట్టుకొచ్చుకొని స్నానం చేసింది. వాళ్ళక్కది వాయిలు చీర కట్టుకుంది. వాళ్ళక్కచేత జడేయించుకుంది.

ఇంట్లోవున్న అద్దంపెంకులో మొగం చూసుకుంది. సరిగ్గా కనిపించలేదు.

"వెధవ అద్దం!" అంటూ విసుగ్గా దాన్ని వాళ్ళక్క వళ్లోకి విసిరేసింది.

"ఇంట్లో వున్నది అదేనే తల్లీ! దాన్ని కొత్త పగలకొడతావా ఏంటీ?" అంది వాళ్ళక్క.

"పోతే పోనీయ్. బోడి అద్దం!" అంటూ తన వైరుబుట్ట తీసికొని పరుగుతీసింది.

తను చూసుకోవటానికి పెద్ద పెద్ద నిలువుటద్దాలే వున్నాయి అనుకుంది గర్వంగా.

దార్లో మేరమ్మగారింటి దగ్గర ఆగి, గన్నేరుపూలు కోసుకొని జడలో తురుముకొంది.

శివాలయం రావిచెట్టుమీదుగా సూర్యుడు ఎర్రగా పైకి లేస్తోన్నాడు. తొలి వెలుగులు పడి శివాలయం చెరువు అద్దంలాగా తళతళలాడుతూంది. ఆ అద్దంలో మొగం చూసుకోవాలని ఆకాశంలో ఒక మబ్బు తునక పరుగెత్తుకొస్తోంది.

మల్లి నేరుగా సుందరమ్మ గారింటికే బయలుదేరింది.

అమ్మగారు లేచి గదిలోంచి బయటికి రాకముందే అద్దంలో తన చీరషోకు తనివిదీరా చూసుకోవాలని వువ్విళ్ళూరుతూంది. పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంటే సుందరమ్మ గారింటికి చేరుకుంది.

ముందు తలుపు తీసే వుంది.

తన బుట్టను ముందుగదిలో ఒకమూల పెట్టుకుంది. ఉషారుగా హాల్లోకి అడుగుపెట్టబోయి యెదురుగా కనిపించిన దృశ్యాన్ని చూసి బిత్తరపోయింది. నిలబడ్డచోటే బొమ్మలాగా వుండిపోయింది. అప్పటిదాకి వున్న వుషారంతా ఆవిరయిపోయి యెగిరిపోయింది.

హాల్లోకి అడుగుపెట్టగానే యెదురుగా కవిపించే డ్రస్సింగ్ టేబిల్ వుండవల్సిన స్థానంలో లేదు. దాని స్థానంలో పెట్టిన గాడ్రెజ్ బీరువా మల్లిని చూసి వెక్కిరించింది!

గుబగుబలాడుతూన్న గుండెలతో హాల్లకివచ్చి అద్దంకోసం నలుమూలలా చూసింది. డ్రస్సింగ్ టేబిల్ సెట్ మొత్తం ఆ హాల్లోంచి మాయమై పోయింది.

మల్లి బిక్కమొగం వేసుకుంది. నీరసంగా అడుగులో అడుగేసుకుంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళి, "మోరి"లో అంట్లు తీసుకొని మళ్ళీ హాల్లోకి వచ్చింది. హాలు మధ్యలో నిలబడిపోయి, నలువైపులా బిత్తర చూపులు చూసింది.

బెడ్రూం కిటికీలోంచి చూస్తూ ఇదంతా కనిపెడుతూన్న సుందరమ్మ కసిగా నవ్వుకుంది. "తిక్కరోగం కుదిరింది ముండకు!" అని తెగ సంతోషపడి పోయింది.

అంట్లపని పూర్తిచేసి యిల్లు వూడవటానికి మల్లి చీపిరికట్ట తీసికొని వచ్చింది.

బెడ్‌రూం గుమ్మం దగ్గరకు రాగానే దాని మొగం వికసించింది. బెడ్‌రూంలో వున్న డ్రస్సింగ్ టేబిల్‌ను చూడగానే దాని మనస్సు ఆనందంతో గంతులేసింది.

సుందరమ్మ లోపల్నుంచి గుమ్మం లోకి వచ్చింది.

"ఆడుండే అద్దం ఈ గదిలో ఎందుకు పెట్టించారు అమ్మగోరూ!" అంటూ వుషారుగా లోపలికి వెళ్ళబోయింది.

గుమ్మానికి చెయ్యి అడ్డంగా పెట్టి సుందరమ్మ, "ఆఁగు!" అని అటకాయించింది.

మల్లి బిత్తరపోయి చూసింది.

"ఇవ్వాల్టినుంచి నీవు బెడ్‌రూం వూడవక్కర్లేదు! నేనే వూడుచుకుంటా!" అంది.

బిక్కమొగం వేసుకున్న మల్లివంక 'చూశావా, నీ మీద ఎలా దెబ్బతీశానో!' అన్నట్లు గర్వంగా చూస్తూ, కసిగా నవ్వుకుంది.

- ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

22 జనవరి 1982

★